

Ο Κίν-Φό κατέλιπε τὸ μεσόστεγόν του καὶ ἐ-ρειδόμενος εἰς τὸ αἰωρούθεσιον παρετήρει τὰ ὑπὸ τῆς λαίλαπος διασπώμενα νέφη τοῦ οὐρανοῦ, ἀτινα ἔσυρον ἐπὶ τῶν κυμάτων τὰ ἀτμώδη τῶν ῥάκη. Ἐθεώρει τὴν θάλασσαν, κατάλευκον ἐν τῇ μελαίνῃ ἐκείνῃ νυκτί, ἡς τινος ὁ τυφών, διὰ φοβερᾶς εἰσπνοῆς, ἀνύψῳ τὰ κύματα ὑπὲρ τὴν κανονικὴν αὐτῶν ἐπιφάνειαν. Οἱ κινδυνοὶ δὲν τὸν ἔξεπληγττεν οὐδὲ τὸν ἐτρόμαζε, διότι ἀπετέλει καὶ αὐτὸς μέρος τῶν ἀτυχιῶν, ἃς ἐπεφύλασσεν αὐτῷ ἡ μοῖρα.

Ο Κραίγ καὶ ὁ Φράϋ ἀνησύχουν πολὺ περισσότερον, κατὰ λόγον, ἐννοεῖται, πάντοτε τῆς ἐμπορικῆς ἀξίας τοῦ πελάτου των. Ἡξίζε βεβαίως ἡ ζωὴ τῶν ὅσον ἡξίζε καὶ ἡ τοῦ Κίν-Φό, καὶ ἀν συναπέθνησκον μετ' αὐτοῦ, οὐδεμίᾳ πλέον τοῖς ἐπεβάλλετο φροντὶς περὶ τῶν συμφερόντων τῆς Ἐκατοντόπολεως. Ἀλλ' οἱ εὔσυνειδητοι ἐκεῖνοι πράκτορες ἐλησμόνουν ἔσυτοὺς καὶ μόνον τοῦ καθήκοντος αὐτῶν τὴν ἐκπλήρωσιν ἐσυλλογίζοντο. Παρεδέχοντο — ἔστω! — ν' ἀπολεσθῶσι, καὶ νὰ συναπολεσθῶσι μετὰ τοῦ Κίν-Φό, ἀλλὰ νὰ γείνῃ τοῦτο τὴν τριακοστὴν Ιουνίου, μετὰ τὸ μεσονύκτιον! Ο Κραίγ καὶ ὁ Φράϋ, ὁ Φράϋ καὶ ὁ Κραίγ οὐδὲν ἄλλο διενοοῦντο, οὐδὲν ἄλλο ἥθελον, ή νὰ σώσωσι τὸ ἐκατομμύριον! Ἔπι τρεῖς ὥρας ἡ βάρις ἐκινδύνευσε μεγάλως. Ἀτυχήτις οἰκοστροφία θὰ τὴν κατεπόντιζε βεβαίως, διότι θὰ κατέκλυζεν ἡ θάλασσα τὸ κατάστρωμα. Ἀλλ' οὔτε νὰ διευθυνθῇ προσηκόντως ἡτο δυνατόν, οὔτε νὰ ἐκτιμήσῃ δύοιαν καὶ πόσην δύον διέτρεξεν.

Ἐν τούτοις ἔξ εύτυχοῖς συμπτώσεως ἔφθασε τὸ Σάμ-Γέπ, χωρὶς σπουδαῖας βλάβης, εἰς τὸ κέντρον τοῦ ὑπερμεγέθους ἐκείνου ἀτμοσφαιρικοῦ δίσκου, ὅστις ἐκάλυπτε περιφέρειαν ἐκατὸν περίπου χιλιομέτρων καὶ ὅπου εὑρίσκετο θάλασσα ἡρεμος ἐπὶ τρία περίπου μύλια, καὶ ἀνεμος μόλις ἐπαισθητός. Τὸ μέρος ἐκεῖνο ἡτο οὕτως εἰπεῖν λίμνη γαληναία ἐν μέσῳ τρικυμιώδους ὥκεανου.

Η βάρις ἐσώθη οὕτω, κυλισθεῖσα ἐκεῖ ὑπὸ τῆς βίας τῆς λαίλαπος, τὴν τρίτην δὲ ὥραν τῆς πρωΐας κατέπιπτεν ἡ μανία τοῦ τυφώνος ὥστι διὰ μαγείας, καὶ τὰ ὕδατα κατηναζόντο πέρις τῆς μικρᾶς ἐκείνης κεντρικῆς λίμνης.

Ἀλλ' ὅτε ἀνέτειλεν ἡ ἡμέρα, μάτην τὸ Σάμ-Γέπ ἀνεζήτησε γῆν περὶ τὸν ὄριζοντα. Τὰ κύματα τοῦ κόλπου περιεστοίχιζον αὐτὸ πανταχόθεν, μέχρι τῶν ἐσχατιῶν τοῦ ὄριζοντος.

Ἐπειτασυνέχεια

Αφ' ὅτου ἐχήρευσεν ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας Βικτωρία ἐξφονόμυτσεν ἐκ τῶν ὑπὲρ τοῦ γυναικείου ἱματισμοῦ καὶ ἀλλων κοσμημάτων τῆς ἐπιχορηγήσεων σπουδαῖον χρυματικὸν ποσὸν δι' οὖ συνέστησε, κρύφα καὶ ἐν ἀγνοίᾳ πῶν ὑπηκόων τῆς μέγα νοσοκομεῖον.

Τὴν κατωτέρω περικοπὴν, ἀφορῶσαν εἰς τὴν ἐπιφόρην τῆς διδασκαλίας καὶ τοῦ παράδειγματος ἐπὶ τῆς παραγωγῆς τῆς φιλοδοξίας, ἀποσπῶμεν ἐκ τίνος σπουδαίου συγγράμματος βραβευθέντος ὑπὸ τῆς ἵστρικῆς τῶν Παρισίων Ἀκαδημίας καὶ ἐπιγραφομένου: *Determine l'influence de l'éducation physique et morale sur la production de la surexcitation du système nerveux*, κτλ. par M. le docteur L. Cerise, Paris, 1841.

Γ. Κ. Τ.

ΑΦΟΡΜΑΙ ΕΞΑΠΤΟΥΣΑΙ ΤΗΝ ΦΙΛΟΔΟΞΙΑΝ

Τὰ παραδειγματα ἀσκοῦσι μεγίστην ἐπιφόρον ἐπὶ τῆς διαδόσεως τῶν φιλοδόξων πόθων. Ἀμα ἄνθρωπός τις, προσφάτως ἔτι ἀφανής, προκύψη διὰ μιᾶς εἰς τὸ μέσον, καὶ ἀπὸ τῶν κατωτέρων τάξεων, ἐν αἷς ἡτο μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης συγκεχυμένος μετὰ τῶν πολλῶν, ἀνυψωθῆ αἰφνὶς εἰς τὰ ἀνώτερα σιρῷματα τῆς φήμης, τῆς ἐξουσίας ἢ τοῦ πλούτου, παρευθὺνς τὸ παράδειγμα τοῦτο παράγει τὰ ἀποτελέσματα αὐτοῦ. Πλεῦστοι πολῖται, οἵτινες ἔως τότε οὐδέποτε εἶχον φαντασθῆ τόσῳ ἐκτάκτους θριάμβους, ἀρχονται ἥδη νὰ σκέπτωνται διαφόρως περὶ ἔσυτῶν, ἀπέναντι τῆς καταπληκτούστης αὐτούς ἀπροσδοκήτου ἐκείνης ἐπιτυχίας. Τότε πιστεύουσιν, ὅτι ἀνακαλύπτουσιν ἐν ἑαυτοῖς ἀξίαν τούλαχιστον ἵσην πρὸς ἐκείνην τὴν ὅποιαν ἡ τύχη η νῦνότεν. Ἐπιθυμούσα δόλως κέα ὑποστηρίζομένην ὑπὸ ζωηρῶν ἐλπίδων γεννᾶται ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῶν, καὶ δίδει νέαν διεύθυνσιν εἰς τὸν βίου αὐτῶν. Πιπτόμενοι δὲ ἐπὶ τοῦ τρικυμιώδους καὶ πλήρους ὑφάλων πελάγους τῆς ἀπλήστου φιλοδοξίας, ὑποφέρουσιν δόλας τὰς συνεπείας τοῦ ἀγαφλεγθέντος ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν πάλιον. Ἀλλεπαλλήλως κατεχόμενοι ὑπὸ τῶν βασάνων τοῦ φθόνου καὶ ὑπὸ τῶν ὁδυνῶν τῆς ἀποτυχίας, καταβάλλονται οἱ δυστυχεῖς ὑπὸ τὸ βάρος τῆς ἀδυναμίας των. Ὅστατη δ' αὐτῶν δυστυχία εἴληναι, νὰ πεισθῶσι τέλος περὶ ταύτης. Ὁτε δὲ αἱ φιλόδοξοι ἐφέσεις λαμβάνουσι τοιαύτην μορφὴν καταπιεστικήν, τότε συγνάκις ὁδηγούσιν εἰς τὴν αὐτοκτονίαν τοὺς ὑπὸ αὐτῶν κατεχούμενους.

Τὸ θέαμα ἀνθρώπων διὰ μιᾶς πλουτισάντων καὶ ἐπιδεικνύόντων ἔκτακτον πολυτέλειαν παρουσιάζει παράδειγμα ἐπιβλαβεῖς, παραγωγὴν τῇ κοινωνίᾳ θιλερρόν καρπῶν. Η σκανδαλώδης καὶ αἰφνιδία λαμπρότης περιουσίας, τὴν δύοιαν τίποτε δὲν ἐπιγεῖ οὔτε δικαιολογεῖ, ἐμποιεῖ συχτάνασι λίαν καταστρεπτικήν ἐπιφόρον. ἐπὶ τῶν θεωμένων αὐτήν. Τὸ πλήθος διέπτεται εἰς πολλὰς ἐπιχειρήσεις, τῶν δύοιων τοὺς κινδύνους ἀποκρύπτει ἡ ἐπιτηδεία καὶ ἐμπειρίος φιλοχρηματία τινῶν, καὶ τῶν δύοιων τὰς καταστρεπτικὰς συνεπείας ὑποφέρει ἡ ἀπειρος, καὶ εὔπιστος φιλοχρηματία ἄλλων. Η δὲ ἐφημεριδογραφία αὔξανε καὶ πολλαπλασιάζει τοὺς κινδύνους τοῦ κακοῦ παραδειγματος. Αὕτη ἀναγράφει καθ' ἐκάστην τὰ ἀληθῆ ἡ ψευδῆ γεγονότα τῆς προπεταίας, μεταφέρει τὰ νέα ἀπὸ τῶν ἀπωτάτων

χωρῶν, ἐπαναλαμβάνει καὶ γνωστοποιεῖ τοὺς πᾶσι τὰ δύναματα καὶ τὰς ἐπιτυχίας ἀνθρώπων τινῶν, καὶ πραγματοποιεῖ οὕτω τὴν ὑπὸ τῶν ἀρχαίων μυθολογογράφην ταχύπτερον φήμην. Αὗτη δίδει εἰς τοὺς πόθους τῆς φήμης καὶ τῆς δόξης τροφὴν συνεχῶς ἀνανεουμένην διὰ τῶν ἀναφερομένων παραδειγμάτων. Ἡ εἰς πολλοὺς ἀναπτυσσομένη ματαιόδοξος ἐπιθυμία τῆς διαδόσεως τοῦ ἴδιου δύναματος περιβαλλομένου ὑπὸ λαμπρότητος ἀληθοῦς ἢ ψευδοῦς, εἶναι ἐν τῶν πολλῶν κατορθωμάτων τῆς παντοδύναμίας τῶν ἐφημερίδων.

Πλὴν καὶ τὰ ἔργα τῆς τέχνης τὰ ἐκφράζοντα τὰς συγκινήσεις τῆς κεκορεσμένης φιλοδοξίας διὰ μορφῶν ἐπαγγωγῶν καὶ ἐπιχαρίτων συντελοῦσι καὶ ταῦτα εἰς τὴν διάδοσιν τῆς ἐπιθυμίας τῶν ὑπὸ τῆς φιλοδοξίας ἐπιδιωκομένων θριάμβων. Ἡ Ἰλιάς ἡτο διὰ τὸν Ἀλέξανδρον πηγὴ ἀνεξάντλητος φιλοδόξων ὄντερων. Τὰ ἐποπτικὰ μυθιστορήματα ἡσαν διὰ τοὺς ἀνδρείους ἀνδρας κατὰ τὸν μεσαῖων ἀφοροῦ ἡ ζωὴρᾶς ἐπιθυμίας πρὸς ἀπόλαυσιν δόξης. Πᾶν καλλιτεχνικὸν ἔργον ἐν τοῖς δημοσίοις τόποις ἐκτεθειμένον εἶναι συνάμα ἔκφρασις αἰσθημάτων προκαλοῦντος τὴν μίμησιν καὶ ἡθικὴν ἀμοιβὴν. Διὰ τοῦτο οἱ ἀνδρεῖς ἔκεινοι, τῶν δυοῖ�ν ἡ ἱκανότης καὶ αἱ ἐπιτυχίαι δὲν συνδυάζονται μετὰ τῆς ἡθικότητος, μετὰ τῶν κοινωνικῶν ἀρετῶν καὶ μετὰ τῆς φιλοπατρίας, δέοντα νὰ μὴ γίνωνται ἀντικείμενα καλλιτεχνικῶν ἔργων, οὔτε νὰ συγκαταλέγωνται εἰς τὴν χρειάν τῶν ἐνδόξων ἀνδρῶν ἔθνους τινός. Αἱ τιμαι ἀὶ ἀδιακρίτως ἀπονεμόμεναι ὑπὸ τῆς ἕδουσίας, χωρὶς νὰ λαμβάνηται ὑπὸ ὅψιν ἡ πραγματικὴ τῶν προσώπων ἀξία, συντελοῦσι καὶ αὐταὶ εἰς τὴν διάδοσιν παραλόγων φιλοδόξων πόθων. Παρατηρητέον, ὅτι ἐφ' ὅσον πολλαπλασιάζονται αἱ ἀπονεμόμεναι τιμαι, ἐπὶ τοσοῦτον αὐξάνει ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιθυμούντων καὶ ἀπὸ τούντων αὐτὰς προσώπων, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοσοῦτον ἐλαττοῦται μεταξὺ τῶν πράγματι διακεκριμένων ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀποδιδόντων εἰς αὐτὰς ἀξίαν τινά. Εἰς τὸ ἀνωτέρω ἐκτιθέμενον φαινόμενον ὑπάρχει φαινομένη τις ἀντιλογία, ψυχολογικόν τι γεγονός, τὸ δόποιον πρέπει νὰ διευκρινήσωμεν. Οἱ μετρίας ἀξίας ἀνθρωποι, οἵτινες ἀποτελοῦσιν ἐν κοινωνίᾳ τινὶ τὸν μέγιστον ἀριθμὸν τῶν συγκροτούντων αὐτὴν, δὲν διακρίνονται διὰ διανοίας εὐεργείας ἐπιτρεπούσης ἐκτεταμένην φιλοδοξίαν. Οὗτοι εἶναι διατεθειμένοι νὰ ἐπιθυμῶσι τὰς κοινὰς ἔκεινας ἐπιτυχίας, τὰς δύοιας καθ' ἔκαστην ἔχουσιν ὑπὸ ὅψιν. Τόσῳ δὲ μᾶλλον ποθοῦσι ταῦτας, ὅσῳ μεγαλητέρα φαίνεται αὐτοῖς ἡ εὐκολία ν' ἀπολαύσωσιν αὐτάς. Ἐκαστος κρίνει ἑαυτὸν ἀξιον ὑπὸ τοῦ ψυχή τῆς εὐνοίας ἡτούς ἔτυχεν ὁ συνάδελφος αὐτοῦ. Τοιούτοτρόπως αἰσθημάτα ἐπιπλαια, συγκάκις δὲ φύοντα καὶ ἐγωϊστικά, ἔξεγερονται ἐν ταῖς

καρδίαις. Τοιουτοτρόπως διαδίδονται διὰ τοῦ παραδειγμάτος τῆς ἀπονομῆς ἀναξίων διακρίσεων ἀξιώσεις προκαλοῦσαι δυσχερείας εἰς τὴν κυβέρνησιν καὶ παραβλάπτουσαι τὴν δημοσίαν ἥθικήν. Ἐνὶ λόγῳ, ὅτε αἱ ἀπονεμόμεναι τιμαι δὲν φέρουσι τὸν χαρακτῆρα τῆς δικαιίως ἀποδιδομένης ἀμοιβῆς, τότε αὐταὶ μακρὰν τοῦ νὰ κατευνάζωσι τὴν ἀλογὸν φιλοδοξίαν, ἀπ' ἐναντίας ἔξαπτουσιν αὐτήν. Κοινωνικὴ ἀγωγὴ καλλιεργοῦσα μόνην τὴν ματαιοδοξίαν, οὐδένα ἔτερον καρπὸν συλλέγει ἢ μόνην τὴν ματαιοδοξίαν.

Ἡ ἀτιμωρησία προσφέρει εἰς τὴν ἀξιόποινον συνάμα δὲ καὶ εὐτυχὴ χρηματολογικὴν ἀπληστίαν ἀσφάλειαν συγκάκις καταστρεπτικήν. Ἡ δικαιοσύνη δὲν καταδίκει ἐκείνους, οἵτινες ἐπιτυχῶς καὶ τομικῶς ἀπογυμνοῦντες τοὺς συμπολίτες των, ἐπίσανται τὴν τέχνην νὰ πλουτῶσι διὰ τῆς ζημιάς ἐκείνων. Ἄπ' ἐναντίας μάλιστα, ἡ κοινωνία βλέπουσα μόνον τὴν λαμπρότητα τῆς περιουσίας των καὶ μὴ ἐκτιμῶσα ὡς ἔδει τὴν πηγὴν ταῦτης, ἐμπιστεύεται αὐτοῖς ἐνίστε ὑψηλὰς λειτουργίας, ἀς οὗτοι θερμῶς ἐπιζητοῦσι. Θέτει δὲ οὗτω ἡ κοινωνία τούτους εἰς θέσιν ν' ἀπολέσωσι τὰ τελευταῖα πεοισωζόμενα λείψανα τῆς ὑπολήψεώς των διὰ τῆς συγκρίσεως τοῦ παρελθόντος αὐτῶν πρὸς τὰς τιμὰς, δι' ὃν περιεβλήθησαν.

Καὶ αἱ κολακεῖαι αἱ ἀπονεμόμεναι εἰς τοὺς νέους κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ σταδίου των μετὰ μικράν τινα ἐπιτυχίαν, εἶναι πηγὴ ἐπικινδύνων αἰσθημάτων. Οἱ πόθοι καὶ αἱ ἐλπίδες ἀποκτῶσιν ὑπὸ τὸ κράτος τῶν ἀπερισκέπτων τούτων κολακειῶν, ἔντασιν καὶ ἐκτασιν ὅλως νέαν. Οὗτω δὲ πολλάκις οἱ γονεῖς καὶ οἱ παιδιάγοι ἀνοίγουσιν αὐτοῖς οὗτοι εἰς τοὺς νέους τὴν ὅδον τὴν ἀγούσαν εἰς τὰς ἀντιτυχίας τῆς φιλοδοξίας, εἰς τὰς φροντίδας τῆς ματαιότητος καὶ εἰς τὰς δόξας τῶν ἀποτυχιῶν. Παρὰ τοῖς καλλιτέχναις μάλιστα, οἱ τὴν φιλαυτίαν ὑπερερθίζοντες ἔπαινοι, οἰλοντζουσι πολλάκις τὴν λογικὴν αὐτῶν δύναμιν τόσον, ώστε ἀρκεῖ πολλάκις μία μόνη ἀποτυχία διπλασιάσθαι τὴν ματαιότηταν.

ΧΛΩΡΟΦΟΡΜΙΟΝ

Ἡ ἐπισημοτέρα τῶν κατακτήσεων τῆς νεωτέρας χειρουργικῆς εἶναι ἀναντιρρήτως ἡ ἐν τῷ νέῳ κόσμῳ ἀνακάλυψις τοῦ ἀρίστου τῶν ἀναισθητικῶν, μεθ' ἣς ἀρχονται καὶ αἱ μεγάλαι πρόδοι τῆς χειρουργικῆς.

Πᾶσα σχεδὸν ἔγχειρησις, οἰασδήποτε φύσεως καὶ ἀνὴρ, προκαλεῖ τῷ πάσχοντι πόνον εἰς τὰς τῆς αἰσθησεῶς νεῦρα, φόβον. Δὲ καὶ ἀνίστην εἰς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ ταῦτα εἰς διάφορον βαθμὸν, ἀναλόγως τῆς σπουδαιότητος τῆς ἔγχειρησεως καὶ τῆς γενναιοφύσιας τοῦ ἀρίστου. Οἱ βαθμοὶ δὲ οὗτος ἐπιτείνεται ἐνίστε ἐπὶ το-